

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Варна , 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на дванадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Янко Д. Янков
Членове: Даниела П. Костова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
в присъствието на прокурора Николета Лъчезарова Добрилова-Арнаудова
(АП-Варна)

като разгледа докладваното от Светослава Н. Колева Въззивно частно
наказателно дело № 20213000600228 по описа за 2021 година

Съдът, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.12,ал.11, вр.ал. 1-7 от Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода /ЗПИИСАННЛСМВЛС, обн. Дв. в. бр. 45 от 07.06.2019 година, в сила от 01.01.2020 година/.

Образувано е по въззивна жалба на адв.Ж.Ж. – защитник на осъденото лице Г.Н. Ахмедов против решение № 20/11.06.2021 година, постановено по ЧНД № 113/2021 г по описа на ОС Силистра.

С атакуваното решение състав на ОС Силистра е признал и приел за изпълнение Решение № 417/2019г., от 24.09.2019г., влязло в сила на 14.08.2020г., постановено от четвърти наказателен състав на Окръжен съд Жирона, Автономна област Каталония - Кралство Испания, с което българския гражданин ГЮН. Н. ЮС. с постоянен адрес с.Средище, обл.Силистра, ул. “Димитър Ганев“ №9, с ЕГН***** е признат за виновен към склоняване към проституция на пълнолетно и непълнолетно лице - престъпление по чл.188 1, алинея втора от НК на Испания, наказуемо по чл.155, ал.1 и по чл.155, ал.5, т.2, вр.с ал.1 от НК на Р България и му е наложено общо наказание лишаване от свобода за срок от седем години и

глоба в размер на 3600 евро.

С решението си съдът е определил, на основание чл.57, ал.1, т. 2 ЗИНЗС, първоначален "строг" режим за изтърпяване на остатъка от наложеното наказание "лишаване от свобода", като е приспаднал, на основание чл.12, ал. 9 ЗПИИСАННЛСМВЛС срока на изтърпяната част, считано от 19.09.2017г до момента на влизане на решението на СОС в сила.

Недоволен от постановения съдебен акт е останал защитникът на осъденото лице, който го атакува с искане за изменение. Изразява се несъгласие с отказа на първоинстанционния съд да групира наказанията „Лишаване от свобода“, наложени с влезлия в сила акт на съдебните органи на Кралство Испания. Счита, че приспособяването на наказанията изисква българският съд да приложи нормата на чл.23 от НК на РБ, въпреки че испанското наказателно право не предвижда подобна възможност.

Пред въззивния съд представителят на държавното обвинение изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага атакуваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Единствено намира, че неправилно е било приспаднато времето на предварителното задържане на осъденото лице.

Осъденото лице, чрез защитника си - адв. Ж.Ж., поддържа въззивната си жалба и оплакванията, съдържащи се в нея.

Осъденото лице Г.Н. Ахмедов изтърпява наложеното му наказание в затвор в Кралство Испания. Призован е редовно чрез майка му на постоянния адрес на местоживееене в с.Средище, обл.Силистра, ул.“Димитър Ганев“ № 9. Производството по признаване и изпълнение на съдебния акт е започнало по инициатива на осъденото лице, което е било изслушано от испанските съдебни власти по изпълнително дело № 71/20 г. на Окръжен съд Херона, четвърти наказателен състав.

Въззивният съд, като прецени доводите на страните по делото, въз основа на събраните доказателства намери, че постановеният първоинстанционен съдебен акт е частично правилен и законосъобразен.

Настоящото производство е образувано във връзка с изпратено удостоверение по Рамково решение №2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008г., за прилагане на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налага наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода за целите на тяхното изпълнение в ЕС.

Съдът е съобразил компетентността си в процеса на основа установени обстоятелства във връзка с данните за личността, постоянното местоживееене на осъденото лице и справка по Наредба № 14/18.11.2009 година, в

съответствие с чл. 7, ал. 1 ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Фактите, установени от първия съд се приемат изцяло от настоящия съдебен състав.

Първият съд е кредитирал представените пред него в оригинал и съответен превод писмени доказателства от Кралство Испания. Обосновано, с оглед фактически отразеното в представените писмени доказателства, е приел, че с решение № 417/2019г., постановено на 24.09.2019г., влязло в сила на 14.08.2020г., четвърти наказателен състав на Окръжен съд Жирона, Автономна област Каталония - Кралство Испания, българския гражданин ГЮН. Н. ЮС. с постоянен адрес с.Средище, обл.Силистра, ул. "Димитър Ганев" №9, с ЕГН***** е признат за виновен в сексуална експлоатация на други лица.

От придружаващия удостоверение съдебен акт е видно, че съдебното решение е постановено по Съкратено производство 22/2018г. от Окръжен съд Жирона - четвърти наказателен състав, с което българския гражданин е признат за виновен за това, че в периода между месец август и месец септември 2011г. е склонил към проституция пълнолетно лице, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години и 12 месеца глоба с дневна ставка в размер на 10 евро.

Признат е за виновен и за това, че в периода между месец август 2010г. и м.септември 2011г. е склонил към проституция непълнолетно лице, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет години, или следва да изтърпи общо седем години лишаване от свобода. Деянията са съставомерни по чл.188 1, втора алинея на Наказателния кодекс на Кралство Испания.

Удостоверението по чл.3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС е относимо към влезлия в сила акт - Решение на компетентен съдебен орган на държава членка на ЕС, което представлява наказателно решение на съд, с което е била ангажирана наказателната отговорност на българския гражданин ГЮН. Н. ЮС. и му е наложено наказание лишаване от свобода, т.е. то представлява съдебен акт по смисъла на чл.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. Този съдебен акт съдържа необходимите реквизити, предвидени, както в чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС, така и изискванията на приложение №1 от българския ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Инкриминираните деяния, подобни на описаните в съдебното решение и удостоверението, представляват престъпления и по българския наказателен закон, а именно: чл.155, ал.1 НК и чл.155, ал.5, т.2, вр.с ал.1 НК, за които се предвижда наказание съответно-за първото лишаване от свобода до три години и глоба от 1000 до 3000 лева, а за второто- лишаване от свобода от две до осем години и глоба от пет хиляди до петнадесет хиляди лева. В този смисъл е налице двойна наказуемост, изискуема от чл.8, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Съобразявайки данните в удостоверение и останалите доказателства, събрани по делото, първоинстанционният съд правилно е установил, че не е налице нито една от законово регламентирани отрицателни предпоставки по чл.15, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС за отказ за признаване и изпълнение. Липсват и такива за частично признаване и изпълнение, съобразно нормата на чл.16 от същия закон.

В случая не се изисква съгласие и на осъденото лице, тъй като съгласно чл.22, ал.2, т.1 от Закона, съдебният акт е изпратен в държава членка на ЕС- Р България, чийто гражданин е осъдения Г. Н. Ю., и в която той има адрес на местоживееене. Независимо от това следва да се посочи, че съгласно доказателствата по делото, съдебният акт и удостоверението са изпратени по искане и със съгласието на осъденото лице.

Солидаризирайки се с доводите на първоинстанционния съд, и въззивната инстанция не намира основания, за да удовлетвори искането на адв.Ж. за приложение на разпоредбата на чл.23 НК, прилагайки правилата на чл.13, ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. Хипотезата на приспособяване на наказанията, уредени в чл.13, ал.2 от Закона касае случаи, когато вида на наказанието в издаващата държава не съответства на това в българското законодателство, а в настоящият казус това не е така, тъй като и двете законодателства предвиждат за конкретните престъпления наказание „лишаване от свобода“. Освен изложеното от СОС следва да се добави, че Съда на ЕС в решението си по дело С-171/16 изрично е посочил, че и Рамково Решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 година за вземане предвид присъдите, постановени в държавите-членки на Европейския съюз в хода на новообразувани наказателни производства допуска национално производство, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид наказанието, наложено на дадено лице от **националния съд**, и това, което е наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка срещу същото лице за различни деяния. Нито цитираното Рамково Решение, нито РР 2008/909/ПВР обаче предвиждат възможност изпълняващата държава да интервенира във влязъл в сила чужд съдебен акт, като по същество той да бъде отменен или изменен. Сам защитникът отчита в жалбата си, че в испанското национално право не е предвиден институт, подобен на този уреден в чл.23-25 от НК на РБ, или ако е предвиден не е бил приложен по отношение на осъденото лице от компетентните съдебни органи при постановяването на влязлата в сила присъда – видно от отбелязванията в удостоверението датата, на която изтича срокът на наказанието в издаващата държава е 10.11.2024г.. Българският наказателен съд не разполага с компетенцията да адаптира наложените наказания „Лишаване от свобода“ извън хипотезата на чл.13 от Закона, която не е налице в конкретния случай.

С проверяваното решение ОС Силистра е допуснал нарушение на закона, извън поддържаното оплакване от защитата, констатирано служебно от въззивния съд. Рамково решение 2008/909/ПВР, и съответно транспониращия го национален закон, се прилага само по отношение на признаването на съдебни решения и изпълнението на наказания Лишаване от свобода. Изрично в чл.3, ал.2 от РР е посочено - Фактът, че освен

наказанието е наложена и глоба и/или конфискация, която все още не е платена, събрана или изпълнена, не е пречка за изпращане на съдебното решение. Признаването и изпълнението на такива заповеди и решения за налагане на глоба и конфискация в друга държава-членка става на основата на приложимите между държавите-членки нормативни актове, по-специално на Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции и на Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация.

Като е приел за изпълнение и наказанието „Глоба“ СОС е допуснал нарушение на закона и се е произнесъл извън поисканото с удостоверението на издаващата държава. Горното от своя страна налага решенето да бъде отменено в тази му част.

Въззивната инстанция намира, че проверяваното решение на ОС Силистра следва да бъде коригирано и в още една негова част – касателно приспадане на предварителното задържане и изтърпяната част от наказанието „Лишаване от свобода“, чийто краен срок следва да бъде момента на фактическото предаване на лицето на българските власти, а не този на влизане на решението на СОС в сила. Това е така, защото от момента на влизане в сила на българския съдебен акт до неговото изпълнение и фактическо предаване на лицето и настаняването му в пенитенциарно заведение в РБ ще изтече допълнителен период от време, през които лицето ще продължи да бъде задържано.

Видно от отбелязванията в удостоверението ГЮН. Н. ЮС. е бил предварително задържан по същото производство на 08.11.2017 г., на 02.12.2017 г. е бил временно екстрадиран в България на разположение на ОС Силистра, след което е 19.01.2018 г. е постъпил в затвора Сото дел Реал, Мадрид. Горното налага и корекция на решението в цитирания смисъл.

Водим от горното и на основание чл.12, ал.11 от Закона, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 20/11.06.2021 г., постановено по ЧНД № 113/2021г от състав на СОС, като го ОТМЕНЯ в частта, с която е признато и прието за изпълнение наказанието Глоба в размер на 3 600 евро, наложено с Решение № 417/2019г., от 24.09.2019г., влязло в сила на 14.08.2020г., постановено от четвърти наказателен състав на Окръжен съд Жирона, Автономна област Каталония - Кралство Испания, на българския гражданин ГЮН. Н. ЮС..

Приспада предварителното задържане за времето от 08.11.2017 г. до 02.12.2017 г., както и изтърпяната част от наказанието Лишаване от свобода за времето от 19.01.2018 г. до фактическото предаване на осъденото лице

ГЮН. Н. ЮС. и настаняването му в пенитенциарно заведение в РБ.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____